

LIVONIA, SIUE LIEFLAND.

739

cynia ingentia brachia. Ad ostium Duinae mari proximum, est *Dunamunta*, Arx inexpugnabilis, duobus à Rigamiliariis, praedictis Polonicis munita: ad quam omnes naves exteræ tributum pendunt. Est & medio intervallo *Blokaus*, praedictum regium, ad quod naves iterum excutuntur. Est & *Felinum* arx munitissima & civitas in Estlandiae Ducatu; quam stipendiarii milites Germani una cum ultimo Livoniae magistro Gulielmo Furstbergo memorabili & detestanda perfidia, Moschorum Duci prodiderunt. *Ternestum* etiam, quod alii *Taurum* vocant, arx quondam munitissima fuit: eam ante a Moschis captam, Lithuani duce Nicolao Radzivvilo Palatino Vilenli cuniculis actis & supposito pulvere nitrato totam dissiparunt, anno MDLx., & alia. Cæterum in Livonia permulti adhuc gentiliū ritu vivunt, vera Dei cognitione destituti, alii Solem adorant, alii Lapidem, sunt etiam qui Serpentes & Dumeta. Mortuum aliquem terræ mandaturi, genialiter circum cadaer epulantur defunctumque invitant ad bibendum, cottabo etiam superinfuso. Postea deponunt in sepulchrum, adduntque ei securim, cibum, potum, & nummos aliquot pro viatico: inclamantque, Abi in alium orbem, Teutonibus imperaturus, quemadmodum tibi tuisque imperarunt Sub Friderico Imperatore Christianam fidem primum admiserere. Labori apud eos operam dare, vitio datur. Mulieres in regione natæ, magnam præ se ferunt pompam, alias aliunde adventantes contemptui habentes. Nolunt mulieres, sed dominæ appellari, ac nullo labore muliebri occupatæ, rhedis hyeme & navibus æstate circumvagantur. Genti potus est Medo, Cerevisia, & Vinum, quo non nisi importato & exotico ditiores utuntur, videlicet Rhenensi. Fœminæ pulchritudinem corporis dehonestant larva vestimentorum. Merces quæ ex Livonia in Germaniam aliasque regiones devehuntur, sunt Cera, Mella, Cineres, Pix arida & liquida, quam *Teer* vocamus, Linum, variæ ferinæ pelles, & Coria. Item illud Frumentigenus, quod *Secale* Latini, nos *Rogge* appellamus, magna copia quotannis hinc ad nos adfertur. His autem de Livonia expositis, rem me Lectoribus non ingratam facturum puto: si nonnulla de Lycaonibus qui hic frequentes esse feruntur, coronidis vice subjecero. Scriptores qui fide digni videri volunt, inter quos Olaus Magnus, Homines quosdam in hoc tractu quotannis in Lupos converti affirmant. Ejus autem verba non gravabor hic apponere, ut narrationis inauditæ novitate animos legentium non nihil recreem, levando redium: ita autem scribit libro xviii cap. xlv. *In Prussia, Livonia, atque Lithuania, quamvis Luporum rapacitatem per totum paene annum Incolæ haud exiguo cum damno experiantur, quia eorum pecora ingenti multitudine passim in Silvis, dummodo exiguo intervallo a grege aberrant, dilaniantur, ac consumuntur: tamen hoc dispendium, non adeo magnum ab illis reputatur, quam quod ab Hominibus in Lupos conversis sustinere coguntur. In Festo enim Nativitatis Christi sub noctem, statuto in loco, quem inter se determinatum habent, tanta Luporum ex Hominibus diversis in locis habitantibus converforum copia congregatur, quæ postea eadem nocte mira ferocia cum, in genus humanum, tum in cætera animalia, quæ feram naturam non habent, sevit, ut majus detrimentum ab his, istius regionis inhabitatores, quam unquam a veris & naturalibus Lupis accipiant. Nam uti compertum habetur, ædificia Hominum in silvis existentium, mira cum atrocitate oppugnant, ipsasque fores effringere conantur, quo tam Homines, quam reliqua Animantia ibidem manentia consumant. Sed de his satis, ad Russiam pergitur.*

Opera publica

Ritus & mores

Vestitus.

Mercimonia

R 13

Russia